

EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2019/1435**af 26. marts 2019****med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for decharge for gennemførelsen af budgettet for 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2017**

EUROPA-PARLAMENTET,

- der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2017,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 93, artikel 94, tredje led, og bilag IV,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A8-0107/2019),
- A. der henviser til, at Kommissionen fuldt ud støtter forvaltningen af de europæiske udviklingsfonde (EUF) og både bærer det endelige ansvar for EUF-transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed og fører tilsyn med EUF'ernes regnskabsaflæggelse;
 - B. der henviser til, at EUF-udviklingsstøtte gennemføres effektivt i 79 lande, selv om de politiske og socioøkonomiske vilkår ofte er komplekse, ustabile og risikobetonede;
 - C. der henviser til, at det er afgørende at sikre, at udviklingsbistand anvendes i overensstemmelse med sit oprindelige formål som anført i artikel 208 i TEUF under behørig hensyntagen til principperne om bistands- og udviklingseffektivitet;
 - D. der henviser til, at flere af Unionens politikker gennemføres i et og samme land eller i en og samme gruppe af lande med forskellige begrundelser og mål og med risiko for, at de strider mod hinanden;
 - E. der henviser til, at større sammenhæng med det primære mål om at mindske og på lang sigt udrydde fattigdom, mere fokus på performance og synlige aktioner er en akse, som til stadighed skal følges af EUF;
 - F. der henviser til, at EUF's bistandsmetoder bør tage hensyn til partnerlandenes forskellige udviklingsfaser, navnlig for partnerlande, der er gået fra status som lavindkomstland til mellemindkomstland;
 - G. der henviser til, at forudsætningen for bæredygtig udvikling er en gennemsigtig, inklusiv og effektiv deltagerorienteret proces for politikudformning, der værner om menneskerettighedsprincipperne;
 - H. der henviser til, at effektive forhåndsbetingelser og regelmæssige kontroller er centrale elementer for at sikre en effektiv og forsvarlig økonomisk forvaltning af EUF;
 - I. der henviser til, at Parlamentet ikke er involveret i fastsættelsen og tildelingen af EUF-midler sammenlignet med andre udviklingsinstrumenter;

Revisionserklæring*De vigtigste konklusioner angående den finansielle gennemførelse i 2017*

1. bemærker, at EUF-forpligtelserne nåede op på 6 218 mio. EUR ved udgangen af 2017 svarende til 95 % af det årlige mål som revideret i oktober 2017 (dvs. 6 510 mio. EUR), mens de samlede EUF-betalinger beløb sig til 4 256 mio. EUR den 31. december 2017 svarende til en gennemførelsesgrad på 98,89 % af det årlige mål som revideret i oktober 2017 (eller 6 510 mio. EUR); bemærker, at ud over de ovennævnte EUF-forpligtelser og -betalinger nåede Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) forpligtelser og betalinger op på henholdsvis 667 mio. EUR og 456 mio. EUR for 2017;
2. bemærker, at Det Forenede Kongeriges andel udgør 14,82 % af 10. EUF og 14,68 % af 11. EUF; understreger betydningen af at bevare tætte forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige efter dets udtrædelse af Den Europæiske Union i relation til EUF og udviklingsbistand, og noterer sig Kommissionens forslag om at forhøje udgiftsområde VI (der omfatter tidligere udgiftsområde IV og EUF) med 26 % for den kommende programmeringsperiode;

3. glæder sig over den vedvarende indsats, som Kommissionens Generaldirektorat for Internationalt Samarbejde og Udvikling (GD DEVCO) har gjort for at nedbringe gammel forfinansiering, gamle uindfriede forpligtelser og gamle udløbne kontrakter med et mål på 25 %; bemærker, at dette mål blev mere end opfyldt med en nedbringelse af gammel EUF-forfinansiering på 32,58 % (37,6 % på hele generaldirektoratets ansvarsområde) og en nedbringelse af gamle uindfriede EUF-forpligtelser på 37,63 %; bemærker også, at for gamle udløbne EUF-kontrakter blev reduktionen ikke opnået med 18,75 % i forhold til målet på 15 %; bemærker, at EUF's procedure for afslutning af gamle udløbne kontrakter ifølge Revisionsretten er meget kompleks, og at der er indført en ny særlig procedure med henblik på at løse dette tilbagevendende problem;
4. opfordrer GD DEVCO til at overveje at finjustere eller endog tilpasse sit eksisterende sæt af centrale resultatindikatorer for at sikre en bedre overvågning af bl.a. ældningen af forskudsbidrag til EU-trustfonde (Bêkoutrustfonden og EU's nødtrustfond for Afrika);

Regnskabernes rigtighed

5. glæder sig over Revisionsrettens udtalelse om, at det endelige årsregnskab for 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2017, i alt væsentligt giver et retvisende billede af den finansielle stilling pr. 31. december 2017, samt at resultaterne af EUF's transaktioner og pengestrømme og af bevægelserne i nettoaktiverne ved årets udgang er i overensstemmelse med EUF's finansforordning og med de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor;

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne

6. glæder sig over Revisionsrettens erklæring, ifølge hvilken de indtægter, der ligger til grund for regnskabet for regnskabsåret 2017, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige;
7. giver udtryk for bekymring over, at Revisionsretten har afgivet en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet, og som er væsentligt fejlbehæftede;
8. beklager, at DG DEVCO i hver årlig aktivitetsrapport siden 2012 har måttet tage forbehold med hensyn til de underliggende transaktioners formelle rigtighed, hvilket tyder på alvorlige interne mangler i forbindelse med forvaltningen;
9. er bekymret over, at fejlforekomsten for de udgifter, der ligger til grund for regnskabet for 8., 9., 10. og 11. EUF, ifølge Revisionsrettens skøn i årsberetningen er på 4,5 % sammenholdt med 3,3 % i 2016, 3,8 % i 2014 og 2015, 3,4 % i 2013 og 3 % i 2012;
10. udtrykker bekymring over resultaterne af Revisionsrettens stikprøve i relation til betalingstransaktioner, hvor 29 % indeholdt fejl (37 blandt de 128 reviderede betalinger); beklager, at der er tale om samme type fejl i 2017 som i flere tidligere år, dvs. udgifter, der ikke er afholdt (42 %), mangel på vigtig dokumentation (29 %) og alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb (12 %); beklager, at 33 % af de 30 betalingstransaktioner med kvantificerbare fejl var endelige transaktioner, som var blevet godkendt efter forudgående kontrol;
11. beklager, at yderligere fejl som i tidligere år vedrørte programoverslag, tilskud, bidragsaftaler, der forvaltes med både internationale organisationer og medlemsstaternes samarbejdsagenturer; minder om sin bekymring over, at den teoretiske tilgang, der anvendes i forbindelse med multidonorprojekter, som gennemføres af internationale organisationer, og budgetstøtteaktiviteter begrænser omfanget af Rettens revision; glæder sig dog over de forbedringer, som Kommissionen foretog i 2018, herunder vedtagelsen af revisionsmandater for udgiftskontrol og køreplanen for en styrkelse af kontrollen i forbindelse med programoverslag; opfordrer Kommissionen til fortsat at overveje sin antagelse om, at Unionens kriterier for støtteberettigelse er blevet opfyldt, såfremt der i de samlede beløb er tilstrækkelige støtteberettigede udgifter til at dække Unionens bidrag; opfordrer på ny Kommissionen til på effektiv vis at gøre noget ved manglerne i forbindelse med kontraktforvaltning, udvælgelsesprocedurer, dokumenthåndtering og udbudssystemet;
12. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge detaljerede forklaringer på disse resultater og forelægge en klar plan for Parlamentet, hvori den skitserer de nødvendige skridt til at rette op på denne særdeles bekymrende situation;
13. er bekymret over, at der i 2017 igen var tilfælde vedrørende inddrivelse af uudnyttet forfinansiering, der i strid med reglerne var blevet registreret som driftsindtægter, selv om korrektionerne i 2017 steg til 5,1 mio. EUR (sammenlignet med 3,1 mio. EUR i 2016);

Sikkerhedskædens effektivitet (og pålidelighed)*Tilsynskomponent*

14. mener, at det på en koordineret måde bør tilstræbes at styrke de forskellige elementer i sikkerhedsrammen; gentager, at det er nødvendigt at opretholde en konsekvent tilsynsstrategi, der sikrer en balance mellem respekten for overholdelsesbestemmelser, mål og pålidelige kriterier for merværdi i relation til performance og partnerlandenes absorptionskapacitet, og at dette bør afspejles behørigt i forvaltningen af de forskellige bistandsoperationer og -metoder;
15. anerkender de tilbagevendende svagheder i Kommissionens system for forudgående kontrol og opfordrer igen Kommissionen til at gennemføre foranstaltninger for at undgå de svagheder, der er konstateret i visse forudgående kontroller; bemærker, at Revisionsretten understregede, at Kommissionen i visse tilfælde havde tilstrækkelige oplysninger fra sine informationssystemer til at forhindre, opdage og korrigerer fejlene, før udgifterne blev afholdt, hvormed den anslåede fejlforekomst ville have været 1,8 % lavere; mener, at det nye begreb »udgiftskontrol« i de nye mandater, Kommissionen har vedtaget, er en nyttig metode til at afhjælpe mangler i gennemførelsen af kontrolsystemet;
16. bemærker den mindre forsigtige tilgang, som GD DEVCO anvendte i 2017 i sin sjette undersøgelse af restfejl-frekvensen, navnlig til beregning og ekstrapolering af fejl, idet kun et meget begrænset antal kontroller på stedet og gennemgange af udbudsprocedurer indgik i den årlige undersøgelse for 2017, hvilket førte til udstedelse af et forbehold, der kun knyttede sig til tilskud i forbindelse med direkte forvaltning (82,96 mio. EUR er risikobehæftede); anerkender den vedvarende indsats, der er gjort indtil nu for at holde den anslåede fejlforekomst under væsentlighedstærsklen for fejl på 2 %; understreger imidlertid, at opfyldelsen af dette mål ikke bør føre til et uklart billede af transaktionernes formelle rigtighed og lovlighed, hvilket også ville hindre sammenligneligheden af resultaterne over flere år; opfordrer alle interessenter til at undgå at anvende konkurrerende metoder til vurdering af de anslåede fejlforekomster med henblik på at fremlægge et pålideligt billede af situationen og øge tilliden til og rimeligheden af både det udførte kontrolarbejde og de overordnede kontrolordninger;

Risikostyring

17. minder om, at regelmæssig overvågning af høje risikofaktorer (eksterne, finansielle og operationelle) og en passende kvantificering heraf er en central forudsætning for en god økonomisk forvaltning og udgiftskvalitet og for udviklingen af EU-interventionernes troværdighed, bæredygtighed og anseelse; opfordrer GD DEVCO til fortsat at finjustere sine processer i henhold til risici og finansielt omfang og til at øge forhåndsbetingelserne i henhold til forskellige udviklingsniveauer, landerisikoprofiler og forvaltningsrammer;
18. understreger behovet for regelmæssigt at udvikle GD DEVCO's kortlægning af risici eller risikomatrix til nye former for støtteinstrumenter og -faciliteter inden for EU's værktøjs sæt, såsom blandet finansiering, særlige trustfonde og finansielle partnerskaber med andre internationale institutioner eller multilaterale udviklingsbanker;

Evaluerings- og rapporteringskomponent

19. anmoder GD DEVCO om i betydelig grad at forbedre sine rapporteringssystemer for overvågning, evaluering og performance for at sikre, at de centrale indikatorer, der er fastlagt i de forskellige performancesystemer, overvåges systematisk, og at der rettidigt leveres pålidelige og dækkende oplysninger til beslutningstagere; opfordrer til en langsigtet evaluering, herunder dataindsamling, forskning, analyse med henblik på at forbedre de centrale indikatorer; mener, at undergravningen af performanceovervågningen og resultatevalueringen er skadelig for den offentlige ansvarlighed;
20. mener, at det resultatorienterede overvågningsinstrument bør anvendes proaktivt og hurtigere, når der opstår eller fortsat forekommer kritiske situationer; understreger, at der hurtigst muligt bør træffes korrigerende foranstaltninger, og at manglerne på udføringsniveau bør vurderes strukturelt; understreger, at det er nødvendigt at give Parlamentet og budgetkontrolmyndigheden et klart overblik over, hvorvidt Unionens hovedmålsætninger reelt er blevet nået;
21. anser rapporterne om forvaltning af bistanden til tredjelande fra EU-delegationerne som et nyttigt rapporteringsinstrument, der bidrager til at opnå sikkerhed og måle performance for de enkelte EU-delegationer; bemærker, at andelen af projekter med gennemførelsesproblemer faldt fra 31,1 % (980 projekter ud af 3 151 igangværende projekter) i 2016 til 23,8 % (eller 1 059 projekter ud af 4 444 igangværende projekter) for 2017; er imidlertid bekymret over, at i forbindelse med 27 % af de nuværende projekter, hvor gennemførelsen er forbundet med vanskeligheder, er de vigtigste årsager gennemførelsespartnerens formodede ringe kapacitet eller performance, interessenterens ringe interesse og engagement eller utilstrækkelig samfinansiering fra partnere, hvilket er faktorer, der burde have været identificeret på et tidligt tidspunkt i den politiske dialog og donorkoordineringen;

Gennemførelse af EUF's udviklingsbistand

Evaluerings af 11. EUF

22. noterer sig erklæringen fra evalueringen af 11. EUF om, at i) der er en reel fare for, at EUF vil blive tvunget til at reagere på dagsordener, som fører den væk fra dens primære målsætning om fattigdomsbekæmpelse, og som er vanskelige at forene med EUF's kerneværdier og bringer dens veludførte arbejde i fare, og ii) at regeringers og [civilsamfundsorganisationers] synspunkter trods offentlige konsultationer sjældent er blevet taget i betragtning i forbindelse med programmeringsvalg (dog med nogle bemærkelsesværdige undtagelser såsom i Stillehavsområdet), og at den 11. EUF's programmering således brugte en top-down-metode med hensyn til anvendelsen af princippet om koncentration, men på bekostning af Cotonouaftalens centrale partnerskabsprincip; beklager, at Kommissionen hidtil fuldstændig har ignoreret disse konklusioner; mener imidlertid, at fredsopbygning og håndtering af de underliggende årsager til migration er grundlæggende aspekter af bæredygtig udvikling;
23. bemærker endvidere, at der ifølge evalueringen af 11. EUF i april 2017 var blevet udbetalt næsten 500 mio. EUR fra EUF-reserven til støtte for Kommissionens Generaldirektorat for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan, næsten 500 mio. EUR var blevet tildelt i nødhjælp til de enkelte lande, og 1,5 mia. EUR var blevet udbetalt til EU's nødtrufond for Afrika; der henviser til, at EUF også bidrager til den nye Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling;

Midtvejsevaluering af gennemførelsen af eksterne finansielle instrumenter

24. glæder sig over, at evalueringen viser, at EUF-målsætningerne i høj grad var relevante for de politiske prioriteter, da de blev opstillet, og at de generelt var egnede til formålet og tilpasset til værdierne og målsætningerne bag målene for bæredygtig udvikling (SDG);
25. glæder sig over, at nogle lande, hvor EUF's geografiske programmer gennemføres, har oplevet fremskridt med hensyn til fattigdomsbekæmpelse og menneskelig og økonomisk udvikling i løbet af de seneste ti år; bemærker, at situationen i andre lande fortsat er kritisk; bemærker med tilfredshed, at EUF-prioriteterne er i overensstemmelse med værdierne og målsætningerne bag målene for bæredygtig udvikling;
26. understreger, at Unionens kortsigtede indenlandske interesser ikke bør være den eneste drivkraft for dens udviklingsdagsorden, og at principperne om bistandseffektivitet bør anvendes fuldt ud på alle former for udviklings-samarbejde;
27. opfordrer GD DEVCO til at overveje følgende punkter i forvaltningen af EUF med henblik på at sikre effektivitet, produktivitet og merværdi:
- i højere grad vise EUF-midlernes komplementaritet, sammenhængen i EU's værktøjskasse og synergier med andre instrumenter for ekstern bistand;
 - sikre den højeste grad af regeloverholdelse og ansvarlighed for resultater i forbindelse med de foranstaltninger, der finansieres af EUF;
 - opfordrer i den forbindelse Kommissionen til bedre at forklare den logiske ramme, der ligger til grund for dens interventioner, navnlig for at gøre de forventede langsigtede virkninger mere synlige eller øge bæredygtigheden af de EUF-finansierede operationer;
 - i den næste årlige aktivitetsrapport medtage en struktureret vurdering af virkningen af 11. EUF's aktiviteter med særligt fokus på opnåede resultater med hensyn til menneskerettigheder og miljø;
 - mener, at der stadig er behov for en mere systematisk tilgang til formidlingen af Unionens tilskudsfinansierede aktiviteter med henblik på at øge Unionens synlighed og styrke gennemsigtigheden og ansvarligheden i finansieringskæden;
 - styrke partnerskabets ånd gennem demokratisk ejerskab til programmet og dets gennemførelse, samtidig med at der sikres respekt for EUF's grundlæggende værdier og principper;
28. mener, at en uafhængig forudgående vurdering, der tager de sociale og miljømæssige virkninger af projekter såvel som deres merværdi i betragtning, er af afgørende betydning i forbindelse med infrastrukturrelaterede projekter, der finansieres gennem EUF; mener, at afgørelser om finansiering bør være knyttet til en grundig cost-benefit-analyse, og at der bør ydes finansiering til projekter, hvis deres gennemførelse er miljømæssigt, økonomisk eller socialt bæredygtig;
29. fremhæver Revisionsrettens meget negative konklusioner om offentlig-private partnerskaber ⁽¹⁾ («OPP'er») og Revisionsrettens anbefaling om »ikke at fremme en mere intensiv og udbredt brug af OPP'er« inden for EU; opfordrer Kommissionen til at tage fuldt hensyn til denne anbefaling i forbindelse med OPP'er i udviklingslande, hvor vilkårene for en vellykket gennemførelse af offentlig-private partnerskaber er endnu vanskeligere end inden for Unionen;

⁽¹⁾ Særberetning nr. 9/2018: Offentlig-private partnerskaber i EU: Omfattende mangler og begrænsede fordele.

30. udtrykker stor bekymring over, at hungersnøden i årene 2016, 2017 og 2018 har været stigende på verdensplan, og at over 820 millioner mennesker nu lider af kronisk underernæring, samtidig med at andelen af offentlig udviklingsbistand fra Unionen og medlemsstaterne til fødevarer- og ernæringsikkerhed er faldet fra ca. 8 % i 2014 til 6 % i 2016, og budgetforpligtelserne for fødevarerikkerhed under de instrumenter, der forvaltes af Kommissionen, er faldet betydeligt i 2017;
31. gentager sine store forbehold over for Kommissionen, som har fremsat, og EUF-Udvalget, der har vedtaget et nationalt vejledende program for Eritrea og et årligt handlingsprogram i 2017, uden at der foreligger afgørende beviser på reformer eller forbedringer af menneskerettighedssituationen i Eritrea; minder om Kommissionens og den højtstående repræsentants forpligtelse til regelmæssigt at holde Parlamentet underrettet i denne henseende;
32. opfordrer til, at der anvendes en incitamentsbaseret tilgang til udvikling ved at indføre »mere for mere«-princippet og bruge den europæiske naboskabspolitik som et eksempel; mener, at jo flere og hurtigere fremskridt et land gør i indsatsen for at gennemføre interne reformer i forbindelse med opbygning og konsolidering af de demokratiske institutioner, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet, desto mere støtte bør det modtage fra Unionen;
33. understreger betydningen af at øge tildelingen af midler, der har til formål at støtte god regeringsførelse, demokrati og retsstatsprincippet i udviklingslandene med henblik på at fremme ansvarlige og gennemsigtige institutioner, støtte kapacitetsopbygningen og fremme deltagelsesbaseret beslutningstagning og offentlig adgang til information;
34. opfordrer — i betragtning af skiftet i bistandsformer fra direkte tilskud til trustfonde og blandet finansiering, herunder gennem Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling — Rådet, Kommissionen og EIB til at vedtage en interinstitutionel aftale med Parlamentet om gennemsigtighed, ansvarlighed og parlamentarisk kontrol på grundlag af de politiske principper, der er fastlagt i den nye europæiske konsensus om udvikling;
35. gentager kraftigt sin opfordring til Rådet og medlemsstaterne om at opføre EUF på EU-budgettet med henblik på at styrke den demokratiske kontrol; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at efterkomme Parlamentets gentagne anmodninger om at integrere EUF i Unionens budget; anmoder om, at Kommissionen underretter Parlamentet om, hvor langt man er nået med drøftelserne vedrørende erstatningen af Cotonouaftalen efter 2020;
36. glæder sig over processen med forhandlingerne om en aftale efter Cotonou med henblik på at opretholde AVS-EU-rammen;

EUF og forvaltningen af en ny sammenhæng

37. anerkender, at EUF står over for et stort pres for at imødekomme et stigende antal politiske krav, såsom sikkerhed, migration og forvaltning af grænser, som er vanskelige at tilpasse til EUF's kerneværdier og principperne for Unionens udviklings- og samarbejdspolitik, nemlig udryddelse af fattigdom som fastsat i artikel 208 i TEUF; bemærker, at forvaltningen af denne nye sammenhæng udgør en risiko for den overordnede balance i udviklingspolitikken;
38. noterer sig, at forvaltningen af denne nye sammenhæng bringer den overordnede balance i udviklingspolitikken på banen; er af den opfattelse, at kriseforanstaltninger som reaktion på flere på hinanden følgende krisesituationer bør følge en holistisk tilgang; minder om, at overholdelse af princippet om politikkohærens er af afgørende betydning for stabiliteten i de lande, der modtager europæisk udviklingsbistand;

Forvaltning af finansielle instrumenter uden for budgettet (EUF-bidrag til EU-trustfonde)

39. noterer sig, at de samlede tilsagn under Unionens trustfonde indtil videre har beløbet sig til 4,09 mia. EUR, hvoraf det vigtigste bidrag kom fra EUF med 3 mia. EUR og 442,7 mio. EUR fra medlemsstaterne og andre donorer; noterer sig tilsagnene om næsten 240 mio. EUR til Békoutrustfonden i 2017 med 113 mio. EUR fra EUF og 65,9 mio. EUR fra medlemsstaterne og andre donorer;

40. minder om Revisionsrettens vigtigste konklusioner i særberetningen vedrørende Békoutrustfonden, herunder om, at fondens struktur var passende i forbindelse med Den Centralafrikanske Republik, og at dens virkning var positiv; understreger, at denne vurdering i vid udstrækning var afspejlet i resultaterne fra Udviklingsudvalgets ad hoc-delegationsrejse til Den Centralafrikanske Republik i februar 2018, og at delegationen konkluderede, at fonden i tilstrækkelig grad kan tage hånd om behov, der veksler mellem rehabilitering, indkomstsikring og udvikling på længere sigt; minder om, at fonden blev oprettet som en EU-nødtrustfond med en løbetid på 60 måneder, der udløber i juli 2019, og at en forlængelse af denne fond synes fordelagtig, men vil kræve Parlamentets godkendelse;
41. fremhæver risikoen for afvigelse fra klassiske udviklingsmål, som f.eks. udryddelse af fattigdom, men anerkender samtidig potentialet såsom fremskyndelse af gennemførelsen af udviklingsmålene eller hurtig reaktion på internationale kriser;
42. bemærker resultaterne af Den Europæiske Unions Nødtrustfond for Afrika (EUTF); minder imidlertid om, at midler fra EUTF, der stammer fra udviklingsbudgetposter, ikke må anvendes til sikkerhedsforanstaltninger, der bringer migranternes rettigheder i fare; minder om, at EU's udviklingssamarbejde skal have udryddelse af fattigdom og bæredygtig udvikling som de vigtigste mål; understreger, at EUTF's projekter skal integrere menneskerettigheder i centrum for programmeringen og bidrage til gennemførelsen af menneskerettighederne i de pågældende lande; anbefaler på det kraftigste at fremme ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders position i EUTF's programmer samt beskyttelsen af de mest sårbare personer, herunder børn og personer med handicap;
43. noterer sig de talrige bekymringer, som Den Europæiske Revisionsret⁽²⁾ og forfatterne til midtvejsevalueringen af den 11. EUF har givet udtryk for i forbindelse med gennemførelsen af EUTF:
- for så vidt angår projektgennemførelsen lykkedes det kun i begrænset omfang EUTF at fremskynde processen sammenlignet med traditionel udviklingsbistand
 - der var bekymring over den sandsynlige effektivitet og bæredygtighed af EUTF's projekter og over Unionens evne til nøje at overvåge gennemførelsen heraf
 - vinduerne for Nordafrika og Afrikas Horn har ingen dokumenterede kriterier for udvælgelse af projektforslag
 - der var alvorlige mangler ved målingen af resultater
 - der var ikke en specifik risikovurderingsramme;
- mener, at EUTF's merværdi i betragtning af disse resultater er yderst tvivlsom;
44. mener, at der bør sikres tilstrækkeligt lokalt ejerskab og inddragelse af partnere i den operationelle styring og politiske udformning for at undgå en alt for centraliseret modus operandi, med en fremtrædende rolle for donorer, samtidig med at princippet om resultatorienteret forvaltning konsekvent overholdes;
45. understreger imidlertid behovet for at tage behørigt hensyn til det systemiske spørgsmål om donorkoordinering, overvågning og evaluering i henhold til en mere systematisk tilgang til at opnå garantier for trustfondenes effektivitet;

Budgetstøtte til partnerlande

46. bemærker, at den budgetstøtte, der blev finansieret af EUF i 2017, svarede til 860,2 mio. EUR, hvoraf 703,1 mio. EUR var nye forpligtelser (der omfattede 54 lande og repræsenterede 102 budgetstøttekontrakter); bemærker, at for de oversøiske lande eller territorier (OLT'er) beløb EUF's udbetalinger i 2017 sig til 57,7 mio. EUR (for 11 lande og 15 budgetstøttekontrakter); bemærker, at GD DEVCO i 2017 har indstillet budgetstøtten i to AVS-lande henholdsvis som følge af manglende fremskridt med hensyn til gennemførelsen af forvaltningen af de offentlige finanser og manglen på en stabilitetsorienteret makroøkonomisk politik og gennemsigthed i forvaltningen af de offentlige finanser;
47. opfordrer Kommissionen til at sikre sammenhæng mellem bestemmelserne i artikel 236 i den generelle finansforordning og artikel 36 i forslaget til finansforordning for 11. EUF for så vidt angår vilkår og betingelser for anvendelse af budgetstøtte til tredjelande; bemærker, at forslaget til finansforordning for 11. EUF indeholder bestemmelser, der ikke er medtaget i den generelle finansforordning, navnlig at budgetstøtte skal sigte mod at styrke kontraktpartnerskabet mellem Unionen og AVS-staterne eller OLT'erne med henblik på bl.a. at støtte bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst og at udrydde fattigdom, hvilket kan føre til potentielle vanskeligheder med anvendelsen af EUF's regler;

(²) Særberetning nr. 32/2018: Den Europæiske Unions Nødtrustfond: et fleksibelt, men ufokuseret instrument.

48. opfordrer Kommissionen til at uddybe og præcisere det nøjagtige omfang og betydningen af fleksibilitets- og fortolkningsmargenen ved vurderingen af, om de generelle betingelser for udbetaling af støtte til et partnerland er blevet opfyldt, for så vidt angår den såkaldte »differentiering og dynamiske tilgang til støtteberettigelse«; er bekymret over den endelige anvendelse af de overførte midler og den manglende sporbarhed, når EU-midlerne blandes med partnerlandets budgetmidler;
49. mener, at budgetstøtten bør støtte løsningen af specifikke problemer på sektorniveau, eventuelt suppleret med den dertil knyttede tekniske bistand;
50. er fortsat bekymret over den endelige anvendelse af de overførte midler og deres eventuelle manglende sporbarhed i tilfælde af en svag, ustabil og forringet økonomisk forvaltning i den offentlige sektor; minder om nødvendigheden af at støtte bekæmpelsen af svig og korruption i alle forvaltningssektorer, der er omfattet af Unionens samarbejdsstrategi; understreger, at risikoen for, at ressourcer bliver omdirigeret, fortsat er høj, og at det er i forbindelse med forvaltningen af de offentlige finanser, at der er risiko for korruption og svig;
51. opfordrer indtrængende Kommissionen til bedre at definere og klart vurdere de udviklingsresultater, der skal opnås i de enkelte tilfælde, og navnlig til at styrke kontrolmekanismen vedrørende modtagerstaters adfærd med hensyn til korruption, respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet og demokrati; udtrykker dyb bekymring over den mulige anvendelse af budgetstøtte i lande, der mangler demokratisk kontrol, enten på grund af manglen på et velfungerende parlamentarisk demokrati eller frihedsrettigheder for civilsamfundet og medierne eller på grund af tilsynsorganernes manglende kapacitet;
52. glæder sig over Kommissionens reaktive og konsekvente tilgang til suspendering af budgetstøtte i to lande i 2017 og 2018, fordi kriterierne for støtteberettigelse ikke længere var opfyldt; mener, at Kommissionen skal opretholde en konstruktiv dialog med disse lande og give mulighed for at genoptage budgetstøtten, hvis landene gennemfører de nødvendige reformer, der er fastsat i budgetstøtteprogrammet;
53. påpeger, at passende overvågningsværktøjer skal styrkes for at vurdere, hvordan budgetstøtten har bidraget til at forbedre mobiliseringen af indenlandske indtægter og dermed forbundne reformer; anmoder Kommissionen om i sine rapporter om budgetstøtte regelmæssigt at give oplysninger om brugen af budgetstøttekontrakter til at styrke mobiliseringen af indenlandske indtægter; gentager imidlertid, at risici i relation til skatteundgåelse, skatteunddragelse og ulovlige finansielle strømme skal følges nøje;

Samarbejde med internationale organisationer

54. bemærker, at EUF-betalingerne til flerdonorprojekter, der blev gennemført af internationale organisationer, i 2017 beløb sig til 812 mio. EUR;
55. bemærker, at Kommissionen i 2017 har indgået kontrakter med FN-organisationer til en værdi af mere end 411 mio. EUR i bidrag fra EUF med De Forenede Nationers Udviklingsprogram (166,33 mio. EUR), FAO (152,86 mio. EUR) og UNICEF (98,44 mio. EUR) som de største modtagere samt kontrakter med Verdensbanken til en værdi af 92 mio. EUR;
56. bemærker, at GD DEVCO ikke systematisk overvåger internationale finansielle institutioners operationelle performance og blandingsoperationernes centrale aspekter; opfordrer GD DEVCO til at forbedre kvaliteten, hensigtsmæssigheden og retigheden af rapporteringen fra de internationale finansielle institutioner; opfordrer de internationale institutioner til at tilnærme deres resultatstyringsrammer til Unionens, navnlig i tilfælde af samfinansierede initiativer og multidonorinitiativer;
57. gentager, at det er nødvendigt at sikre fuld gennemsigtighed og adgang til data i overensstemmelse med eksisterende EU-lovgivning for så vidt angår projekter, der gennemføres af internationale organisationer og civilsamfundsorganisationer, og at opstille klare regler for kontrol og overvågning;
58. glæder sig over Revisionsrettens anbefalinger om at forbedre gennemsigtigheden af EU-midler, der gennemføres af ikke-statslige organisationer (NGO'er), som blev offentliggjort i særberetning nr. 35/2018, hvor den bl.a. anbefaler, at Kommissionen forbedrer pålideligheden af oplysningerne om NGO'er i sit regnskabsystem, og at Kommissionen forbedrer de oplysninger, der indsamles om de midler, der anvendes af NGO'er; opfordrer derfor Kommissionen til at gennemføre disse forslag inden udløbet af det nuværende mandat;

Fredsfaciliteten for Afrika

59. beklager, at midtvejsrevisionen af de eksterne finansieringsinstrumenter ikke omfattede fredsfaciliteten for Afrika, som ellers ikke er blevet ordenligt evalueret siden 2011;
60. opfordrer GD DEVCO til i overensstemmelse med det forbehold, det opretholdte i sin årlige aktivitetsrapport for 2017 om forvaltningen af fredsfaciliteten for Afrika, nøje at kontrollere, at de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet for at afbøde både de finansielle risici og risikoen for uretmæssige og ulovlige betalinger, gennemføres effektivt; gentager sin opfordring til Kommissionen til at fortsætte indsatsen inden for søjleevalueringsprocessen for at styrke kontrolsystemet til forvaltning og operationel overvågning af fredsfaciliteten for Afrika med henblik på at beskytte EUF mod ulovlige og regelstridige udgifter;
61. fremhæver følgende af Revisionsrettens negative resultater på området for EU-støtte til afrikansk sikkerhed, som ofte finansieres gennem EUF:
- styrkelsen af de interne sikkerhedsstyrkers kapacitet i Niger og Mali har været langsom, og der er alvorlige bekymringer med hensyn til ejerskab og bæredygtighed ⁽³⁾
 - Unionens støtte til den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur har haft en ringe effekt ⁽⁴⁾.

fremhæver også den alvorlige risiko for, at Unionens støtte gennem fredsfaciliteten for Afrika til de burundiske soldater, der deltager i AMISOM-missionen, indirekte finansierer regimet i Burundi, som er underlagt EU-sanktioner; minder om, at GD DEVCO i årevis har udtrykt forbehold med hensyn til sine udgifter til støtte for fredsfaciliteten for Afrika;

Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling

62. noterer sig den nylige lancering af dette nye investeringsinstrument som led i planen for eksterne investeringer med henblik på at skabe en yderligere løftestangeffekt ved at tiltrække private investeringer i udviklingspartnerskaber; mener, at der bør tages behørigt hensyn til planens additionalitet, men også til de kriterier, der anvendes i forvaltningen heraf, med henblik på at undgå enhver form for omdirigering af udviklingsfinansiering til private investorer eller til interesse- eller profitmål;

EIB's AVS-investeringsfacilitet

63. anerkender EIB's prioriteter i AVS-landene, nemlig støtte til målene for bæredygtig udvikling, klimainsats, europæisk økonomisk diplomati og modstandsdygtighed; bemærker, at der i 2017 blev iværksat 39 projekter under AVS-investeringsfaciliteten til et samlet beløb på 1,5 mia. EUR, hvoraf 549 mio. EUR var afsat til udvikling af den lokale private sektor og 952 mio. EUR til social og økonomisk infrastruktur;
64. minder om vigtigheden af at foretage dybdegående forudgående og efterfølgende vurderinger for at sikre, at projekterne er bæredygtige, og at de sikrer en reel merværdi på det økonomiske, sociale og miljømæssige plan; gentager, at der ikke bør ydes nogen form for støtte til projekter, der vedrører stærkt forurenende teknologier;
65. opfordrer til en grundig kontrol af mulige lokale aktører og mellemmand i forbindelse med indkredsningen og udvælgelsen af sådanne aktører og mellemmand; opfordrer EIB til at sikre, at de lokalsamfund og borgere, der berøres af bankens aktiviteter, høres fyldestgørende, og at disse har adgang til en uafhængig og effektiv klageprocedure;
66. opfordrer til at udvide programmet »Erasmus for unge iværksættere« ud over Europas grænser, navnlig så det kommer til at omfatte udviklingslandene, og til samtidig at tilvejebringe de nødvendige finansielle midler hertil;
67. fremhæver, at det er meget vigtigt at støtte mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, og opfordrer navnlig til udarbejdelse af lokale løsninger for bedre adgang til finansiering med en yderligere styrkelse af mikrofinansieringslån og garantiordninger;
68. anerkender, at der ikke findes noget land, som har udviklet sig uden at indgå i yderligere handelsmæssige forbindelser med deres nabolande og resten af verden; tilskynder til yderligere finansiering af »bistand til handelsaktiviteter for at gøre det muligt for udviklingslandene i langt højere grad at deltage i globale værdikæder i fremtiden; understreger i denne forbindelse den voksende betydning af digital konnektivitet med henblik på at opnå en mere ligelig fordeling af globaliseringens fordele til gavn for udviklingslandene;

⁽³⁾ Særberetning nr. 15/2018: Styrkelse af kapaciteten hos de indre sikkerhedsstyrker i Niger og Mali: Kun begrænsede og langsomme fremskridt.

⁽⁴⁾ Særberetning nr. 20/2018: Den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur: EU-støtten bør have nyt fokus.

-
69. understreger betydningen af at levere rent vand og opførelse af yderligere anlæg til spildevandsbortskaffelse;
 70. henleder opmærksomheden på omfanget og konsekvenserne af energifattigdom i udviklingslandene og på Unionens stærke engagement i bestræbelserne på at reducere denne fattigdom; understreger behovet for en stærk og samordnet indsats fra regeringer og aktører i de berørte lande for at mindske energifattigdom.
-